

Иван Вазов

Вид на хоризонта
(сонет)

Край небето облаци набрани
над пространното море висят,
техний образ, сенки, очертанье
погледа неволно ми пленят.

Те се мърдат, зимат мълчишката
се по-нови форми, вид и шар,
като че по тях играй ръката
на невидим исполин – зидар.

Ей на: върхове, скали, долини.
Същите!... Същето ми трепнй...
Аз посочих небесата сини –
„Вижте, рекох, Стара планина!“

„Florio“, 1884

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4700>]